

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1

วาราลักษณ์ จันทร์ลอย*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษาและด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 282 คน ประกอบด้วยครูจำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชินรติวิทยาสัย โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคมและโรงเรียนสตรีวัดระฆัง การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น(Stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 164 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างตามตัวแปรอิสระ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One- Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ที่มีเพศและประสบการณ์การทำงานต่างกัน พบว่า

2.1 ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของสังคมและโลกกระทบต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ที่ต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย หากเราขาดภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ดำเนินชีวิตตามกระแสการเปลี่ยนแปลงโดยขาดการพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบย่อมที่จะทำให้เกิดปัญหาตามมา ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์ เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553) โรงเรียนจึงมีบทบาทที่สำคัญในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายดังกล่าว

ตัวชี้วัดสำคัญที่เป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากน้อยเพียงใดนั้น สามารถพิจารณาได้จากคุณภาพของผู้เรียนซึ่งถือเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นเอง หากมองในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนงานบริหารที่สำคัญที่สุดและเกี่ยวข้องโดยตรงก็คือ การบริหารงานวิชาการที่ถือเป็นหัวใจและเป็นภารกิจหลักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่ง การบริหารงานวิชาการมีขอบข่ายงานเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ สื่อการเรียนการสอน แบบเรียน การวัดผล

และประเมินผล การนิเทศการเรียนการสอน ตลอดจนงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนด้านการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ก็เช่นเดียวกับโรงเรียนมัธยมศึกษาอื่นๆ ที่มุ่งเน้นด้านการบริหารงานวิชาการ จึงเป็นเรื่องที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญ ซึ่งปัญหาที่พบจากการบริหารงานวิชาการคือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และขาดทักษะการทำงานเป็นทีม ด้านการจัดการเรียนการสอนที่ยังขาดการสนับสนุนในเรื่องของสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนรูปแบบวิธีสอนของครูที่ยังไม่ได้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการนิเทศการศึกษาที่ขาดการกำกับ ติดตามอย่างจริงจังของผู้บริหารและด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาที่ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารหลักฐานการทำวิจัยในชั้นเรียนรวมทั้งขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ การจัดหาอุปกรณ์ในการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนของครู ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงพัฒนา เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และเป็นเครื่องมือให้ครูตระหนักถึงการพัฒนานักเรียนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีวิจัย วิธีการสุ่มตัวอย่าง วิธีรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย

- 1.1 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านการนิเทศการศึกษา
- 1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 282 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 164 คน (Cohen, 2011, p. 147)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ประกอบด้วย เพศและประสบการณ์การทำงาน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษาและด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพของครู หาค่าความถี่และร้อยละ
2. ข้อมูลความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลตามเกณฑ์
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เพื่อทดสอบความแตกต่างของครูที่มีเพศต่างกันใช้วิธีการทดสอบ (t-test) ส่วนประสมการณ์ในการทำงานต่างกันใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ไปทดสอบตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 60.4 โดยมีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มากที่สุด รองลงมา คือ 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
4. ผลการเปรียบเทียบครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก เพราะการบริหารงานวิชาการถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา และเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความรู้ ความสามารถด้านวิชาการสามารถให้คำปรึกษา แนะนำ เป็นผู้นำของครูได้ มีทักษะในการทำงานร่วมกับครูตลอดจนทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน เพื่อให้ครูทุกคนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องสร้างความตระหนักให้ครูสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองกับความต้องการ และความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล ส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิค รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่หลากหลาย มีการนิเทศ กำกับ ติดตามการปฏิบัติงานของครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น กระตุ้นให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน ผ่านสื่อ นวัตกรรมที่ครูจัดทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว การที่จะพัฒนาคุณภาพการจัดการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้นั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษากับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพ บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ต้องตา กวดนอก (2556) ให้แนวคิดว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับสถานศึกษาเพราะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิด ในการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของการศึกษา กระบวนการบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน นโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนา การดำเนินการสอนการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษาและการวัด ประเมินผล รวมทั้งการติดตามผลการศึกษาโดยมีบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา ครูอาจารย์ ผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงาน เขตมโนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน สำนักงานเขตมโนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เพราะงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษาผู้บริหารจึงปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่

โดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลผลการประเมินในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การนิเทศการศึกษาเป็นฐานในการ บริหารงานวิชาการ มีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูให้มีความรู้ทักษะกระบวนการจัดการศึกษา ตามกลุ่มสาระและความสนใจของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการ พัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครู จัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคลของผู้เรียนเพราะแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถที่แตกต่างกัน หากผู้เรียนได้รับการพัฒนา ส่งเสริมอย่างถูกวิธีจะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 22 ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและ เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายังส่งเสริมให้ครูจัดกลุ่มผู้เรียน (เก่ง กลาง อ่อน) วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลทำให้ครูทราบถึงจุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียนแต่ละคนสามารถ นำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนทำให้ครูสามารถเลือกใช้เทคนิค รูปแบบ และ วิธีการสอนได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม มีการกระตุ้น ให้ครูพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะสิ่งต่างๆ ได้ดีถือว่าเป็น ทักษะการคิดพื้นฐานอันจะนำไปสู่การคิดขั้นสูงต่อไป เมื่อผู้เรียนมีการคิดที่มีคุณภาพย่อมที่จะ ทำให้ผู้เรียนสามารถคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและผู้บริหารสถานศึกษา ยังส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงซึ่งเป็นไปตามแนวคิด Learning by doing ของ จอห์น ดิวอี้ คือ การเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง หากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม อย่างใดอย่างหนึ่งด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายทำให้เกิดความเชื่อมั่น และเป็นแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ อยากที่จะสืบค้นหาความรู้ต่อไปและสอดคล้องกับ รุจิร ภูสาระ และกัลยมน อินทสุต (2558) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร สถานศึกษาจะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็น ของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัด

กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานครด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน จัดรายวิชาเพิ่มเติมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพของตน รวมทั้งส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาศักยภาพของตนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารสถานศึกษาจะให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนของครู โดยมุ่งเน้นที่คุณภาพหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นหลักซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้มีคุณภาพหรือไม่ และที่สำคัญจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาต่อในสถานศึกษา ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการมีส่วนร่วม การมีปฏิสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ มีความถนัดและสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อค้นพบหรือสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ฝึกกระบวนการคิด การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งจากภายในและภายนอกสถานศึกษา ตามหลักการที่ว่า การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา กระตุ้นให้ครูจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ในการสนับสนุนด้านงบประมาณ จัดหา สนับสนุนสื่อ วัสดุอุปกรณ์เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นให้ครูวัดผลและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงมีการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างหลากหลายให้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและพัฒนาการของผู้เรียนและนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนส่งเสริมให้ครูได้เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มทักษะด้านการจัดการเรียนการสอนของครู สอดคล้องกับ จันท์เพ็ญ พานะรม (2556) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะ โดยครูและนักเรียนมีการจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้และยังสอดคล้องกับกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษา(พ.ศ.2558-2564)ของคณะกรรมการ

ทำงานปฏิรูปการศึกษาของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ที่ได้กำหนดกรอบ
แนวทางการปฏิรูปการศึกษาไว้ 6 ประเด็นสำคัญซึ่งการปฏิรูปครู การปฏิรูปการเรียนรู้และการปรับ
ระบบการใช้ไอซีที (ICT) เพื่อการศึกษาเป็นสามในหกประเด็นสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา
การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนของครูจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิรูปการศึกษาและเพื่อให้
บรรลุกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าวจะต้องเริ่มต้นปฏิรูปที่ผู้บริหารสถานศึกษาและ
ตัวครูก่อนเป็นอันดับแรก โดยผู้บริหารต้องกระตุ้นให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ใช้และพัฒนา
แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อ จัดหา สนับสนุนสื่อ วัสดุ
อุปกรณ์ให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการวัดผลประเมินผล
ตามสภาพจริงและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาปรับปรุงคุณภาพผู้เรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ จันทรเพ็ญ พานะรม (2556) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ผลการวิจัยพบว่า
สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานในเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 5 ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ ต้องตา กวดนอก (2556) ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะ
การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯ กลาง
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวม
อยู่ในระดับมากเพราะการจัดการเรียนรู้เป็นภารกิจหลักของผู้บริหาร ผู้บริหารส่วนใหญ่จึง
ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดโปรแกรมการศึกษาโดยมุ่งที่ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนเป็นหลักให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนซึ่งตรงตามจุดมุ่งหมาย
การศึกษาที่ต้องเน้นไปที่ตัวเด็กซึ่งเป็นผลผลิตของโรงเรียนและจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นศรัทธา
ของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติมา นิธิพงษ์
(2557) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาล
นครระยอง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากเพราะนโยบาย
จุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียน
เป็นคนดีมีคุณภาพ จึงส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดต้องเร่งดำเนินการ
ปรับปรุงและส่งเสริมให้ครูปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนเพื่อสนองนโยบายของ
กระทรวงศึกษาธิการ

1.3 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารสถานศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของการนิเทศภายในสถานศึกษาที่จะเป็นเครื่องมือสำคัญก่อให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมการนิเทศแบบกัลยาณมิตร จัดกิจกรรมนิเทศแบบจับคู่กันเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มสาระซึ่งเปรียบเสมือนกระจกที่สะท้อนว่าครูสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใด มีการจัดทำปฏิทินและตารางนิเทศภายในอย่างชัดเจน ขณะเดียวกันผู้บริหารสถานศึกษามีการให้ความช่วยเหลือ แนะนำและส่งเสริมให้ครูนำผลจากการนิเทศมาใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ครูเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการนิเทศภายในสถานศึกษา สอดคล้องกับ ชมพูนุทประยูรชาญ (2554) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการนิเทศภายในโรงเรียนว่า เป็นการมุ่งปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียน พัฒนาวิชาชีพครู พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและส่งเสริมประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนและสอดคล้องกับ จันทร์เพ็ญ พานะรม (2556) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นการร่วมมือกันของผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนในการเสนอแนะ ให้คำปรึกษา และแก้ไขในข้อบกพร่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนของครูเพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ต้องตา กวดนอก (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯ กลาง สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับมากเพราะการนิเทศเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อพัฒนางานในหน้าที่ความรับผิดชอบถือเป็นการพัฒนาบุคลากรรูปแบบหนึ่ง เป็นการปรับปรุงส่งเสริมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นและยังเป็นการเพิ่มพลังการปฏิบัติงานของครูให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพและผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลภัสชยาน์ วรฤทธิประเสริฐ (2560) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการนิเทศการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารมีการจัดระบบการนิเทศภายในสถานศึกษามีการติดตามผลการนิเทศและนำผลจากการนิเทศไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

และผู้บริหารสถานศึกษายังเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการนิเทศภายในและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระ

1.4 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารสถานศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ผลดีสื่อ นวัตกรรมต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำเอกสาร หลักฐานการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นแนวทางและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ส่งเสริมพัฒนาครูด้านการวิจัยด้วยวิธีการหาทุน จัดหาอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก คิดตาม ให้ความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา พัฒนาวิธีหรือนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียนของครู มีการจัดระบบข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน ตลอดจนส่งเสริมให้ครูเผยแพร่ ขยายการทำวิจัยในชั้นเรียนและผลประโยชน์ในการขอผลงานทางวิชาการของครู ทำให้ครูตระหนักถึงบทบาทของครูในฐานะนักวิจัยควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ มาเรียม นิลพันธุ์ (2554) กล่าวว่า การวิจัยเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบเชื่อถือได้โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อตอบคำถามการวิจัย ผลที่ได้สามารถนำไปแก้ปัญหา พัฒนาองค์ความรู้ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 24 (5) ให้สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ต้องตา กวดนอก (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯ กลาง สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯ กลาง สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเพราะการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการเปรียบเทียบครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ไม่แตกต่างกันเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับครูทุกคนอย่างเท่าเทียมกันและมีแนวปฏิบัติต่อครูทุกคนอย่างเสมอภาค เน้นการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น เสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนและสถานศึกษา ขณะเดียวกันผู้บริหารสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญกับครูทุกคนในการพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการเช่น การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการนิเทศภายในสถานศึกษาที่เน้นการนิเทศแบบกัลยาณมิตรระหว่างเพื่อนครูด้วยกันภายในกลุ่มสาระทำให้ครูทุกคนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและนำผลจากการนิเทศมาพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้ครูทุกคนเกิดความตระหนักและมีการปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและความสำเร็จขององค์กรเป็นสำคัญดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ดังนั้นปัจจัยด้านเพศจึงไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี ธรรมทัสนานนท์ (2557) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันเพราะผู้บริหารปฏิบัติงานตามหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนำหลักการมีส่วนร่วมมาใช้โดยเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการบริหารตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษา จนเกิดความรู้สึกรับผิดชอบและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาร่วมกันมากขึ้น ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเท่าเทียมกัน ทำให้ปัจจัยด้านเพศไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

3. จากผลการเปรียบเทียบครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ไม่แตกต่างกัน เพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับครูทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยน

เรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องทั้งในส่วนของการสอนและงานที่แต่ละคนได้รับมอบหมายเพิ่มเติม ทำให้ครูเห็นแนวทางของการปฏิบัติงานที่มุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างชัดเจน เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน มีทิศทางการทำงานที่สอดคล้องกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการทำงาน นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษามีความเชื่อมั่นว่าครูทุกคน มีศักยภาพ สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เมื่อผู้บริหารสถานศึกษาพบว่าครูท่านใดยังขาด ความรู้ ความเข้าใจ ขาดประสบการณ์ในงานหรือเห็นสมควรว่าต้องได้รับการอบรมพัฒนาเพิ่มเติม ก็จะส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานเพิ่มเติมเพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถจนมีความเชี่ยวชาญในงานที่ตนเองรับผิดชอบมากยิ่งขึ้นทำให้ ครูทุกคนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเอื้อต่อความสำเร็จขององค์กร ดังนั้นปัจจัย เรื่องประสบการณ์การทำงานของครูจึงไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติมา นิธิพงษ์ (2557) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่าครูสังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง ที่มีประสบการณ์ การทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด เทศบาลนครระยอง จังหวัดระยองในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ สมฤดี ธรรมทัศนานนท์ (2557) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรีกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันเพราะแม้ว่าครูจะมีประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันแต่ถ้าได้รับการอบรม พัฒนาเพิ่มเติมอย่างเหมาะสมจนมีความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์มากขึ้นก็สามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ทักษะอาชีพโดยสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่นกับสถานศึกษาโดย ยึดหลักการมีส่วนร่วมคือ หลักร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับผิดชอบ เปิดโอกาสให้ชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษาได้รับการยอมรับ จากคนในชุมชนท้องถิ่น ก่อให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ระหว่างชุมชนท้องถิ่น

กับสถานศึกษาด้วยความเต็มใจและชุมชนท้องถิ่นก็จะมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ ให้กับสถานศึกษาอีกทางหนึ่งด้วย

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาอย่างหลากหลายเพราะแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เป็นศูนย์รวมขององค์ความรู้อันหลากหลายที่จะให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษา ค้นคว้า เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน

1.3 ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย เข้ามามีส่วนร่วมในการนิเทศภายในของสถานศึกษาเพื่อช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุนให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีวิทยากรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำเอกสาร หลักฐานเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและสามารถนำผลที่ได้จากการทำวิจัยมาใช้แก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน นำมาพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

2.2 ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

2.3 ควรมีการศึกษารูปแบบหรือพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ที่สามารถช่วยให้การบริหารเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน ครูและสถานศึกษา

2.4 ควรมีการศึกษากาการบริหารงานด้านอื่นๆ เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณและการบริหารงานทั่วไป ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2553).

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

จันทร์เพ็ญ พานะรม. (2556). สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

ชมพูนุท ประยูรชาญ. (2554). ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิเทศภายในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชุดิมา นิธิพงษ์. (2557). ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง. วารสารวิจัยราชภัฏธนบุรี รัชใช้สังคม สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 1.

ต้องตา กวดนอก. (2556). การศึกษาความเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯ กลาง สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นุชรี เอี่ยมไผ่. (2557). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ และกัลยมน อินทุสุต. (2558). การบริหารงานวิชาการ.

กรุงเทพมหานคร: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ จำกัด.

มาเรียม นิลพันธุ์. วิจัยวิทยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5 นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2554.

รุจิร ภู่อาระ และกัลยมน อินทุสุต. (2558). การบริหารจัดการสถานศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ จำกัด.

ลภัสรยาน์ วรฤทธิประเสริฐ. (2560). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุพรรณบุรี
เขต 2. วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
สมฤดี ธรรมทัศนานนท์.(2557). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

Cohen. (2011). Research Methods In Education (7th ed.). Great Britain by Ashford
Colour Press Ltd, Gosport, Hampshire.

Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing (5th ed.). New York: Harper
& Row.